

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 12C/103/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5316203291
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Holeščáková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2017:5316203291.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca sudkyňou Mgr. Annou Holeščákovou v spore žalobcu D. Q., nar. X.X.XXXX, bytom Y. Č.. XXX, okres Čadca, právne zast. JUDr. Milan Vysocký, advokát, Advokátska kancelária, ul. Horná č. 116, 022 01 Čadca, proti žalovanej Slovenská republika zast. Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Štúrova 2, 812 85 Bratislava, o náhradu spôsobenej škody nezákonným rozhodnutím vo výške 1983,- Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 1.983,- Eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 1.983,- Eur od 26.4.2016 do zaplatenia, v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca m á nárok voči žalovanej na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca v podanej žalobe doručenej súdu 3.5.2016 sa voči označenej žalovanej domáha zaplatenia sumy 1983,- Eur s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 1983,- Eur od 26.4.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie žaloby žalobca odôvodnil tým, že uznesením povereného príslušníka PZ Okresného riaditeľstva PZ Čadca, Obvodného Oddelenia PZ C. ČVS: ORP-1855/TU-CA-2011 zo dňa 25.1.2012 mu bolo vznesené obvinenie z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona. Proti tomuto uzneseniu o vznesení obvinenia podal prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Milana Vysockého, advokáta, dňa 3.2.2012 sťažnosť, ktorú dozorujúca prokurátorka Okresnej prokuratúry Čadca uznesením sp.zn. Pv 108/12-5 zo dňa 14.2.2012 podľa § 193 ods.1 písm. c/ Trestného poriadku zamietla ako nie dôvodnú. Uznesením Okresnej prokuratúry Čadca sp.zn. Pv 108/12/5502-34 zo dňa 3.1.2013 bola postúpená jeho trestná vec Obvodnému úradu, odboru všeobecnej vnútornej správy v Čadci. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.1.2013. Uznesením Generálneho prokurátora Slovenskej republiky sp.zn. XV/2 Pz 29/13-4 zo dňa 5.4.2013 bolo rozhodnuté, že uznesením prokurátorky Okresnej prokuratúry Čadca sp.zn. PV 108/12 2 3.1.2013 a v konaní, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v ustanoveniach § 2 ods. 10, ods.12 Trestného poriadku, § 214 ods. 1 Trestného poriadku a § 176 ods.2 Trestného poriadku v jeho prospech ako obvineného, preto napadnuté uznesenie zrušil a prokurátorke Okresnej prokuratúry Čadca prikázal, aby o veci znovu konala a rozhodla. Prokurátorka Okresnej prokuratúry Čadca podala na Okresný súd Čadca obžalobu pod Pv 108/12-42 zo dňa 24.4.2013 pre prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm. b/ Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona a pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona. Rozsudkom Okresného súdu Čadca sp.zn. 1T/52/2013-333 zo dňa 19.12.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 2To/39/2015-379 zo dňa 15.7.2015 bol D. Q. podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby podanej Okresnou prokuratúrou v Čadci pod sp.zn. Pv 108/12-42 zo dňa 24.4.2013 pre skutok kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm. b/ Trestného zákona V spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona a prečin krádeže podľa § 212 ods.1 Trestného zákona, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok,

pre ktorý bol stíhaný. Oslobodzujúci rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 15.7.2015. Na základe nezákonného rozhodnutia v trestnom konaní mu vznikla škoda v sume 1983,- Eur, ktorá predstavuje zaplatené účelne vynaložené hotové výdavky advokáta a odmenu za jeho obhajobu v trestnom konaní advokátom, ktorá bola vypočítaná ako tarifná odmena advokáta za skutočne vykonané úkony podľa špecifikácie.

2. Na základe rozsudku Okresného súdu Čadca sp.zn. IT/52/2013-333 zo dňa 19.12.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 2To/39/2015-379 zo dňa 15.7.2015 sa so žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím obrátil podaním zo dňa 21.1.2016, doručeným Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky dňa 22.1.2016, ako orgánu, ktorý koná v mene štátu vo veciach náhrady škody spôsobenej orgánom verejnej moci podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. f) zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, po obdržaní jeho žiadosti o predbežné prerokovanie môjho nároku na náhradu škody reagovala listom zo dňa 18.4.2016, ktorý bol doručený právnemu zástupcovi dňa 25.4.2016, v ktorom uviedla, že uplatnený nárok na náhradu škody nebude Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky uspokojený, lebo nebolo zistené z obsahu preskúmaných spisov, že by niektorý z orgánov prípravného konania vydal nezákonné rozhodnutie. Generálna prokuratúra Slovenskej republiky je toho názoru, že trestné stíhanie voči jeho osobe bolo v mene štátu vedené legitímne, pričom štátu nie je možné uprieť legitímny záujem na vedení trestného konania proti konkrétnej osobe.

3. Na preukázanie tvrdení predložil žalobca ako listinné dôkazy uznesenie o začatí trestného stíhania zo dňa 25.1.2012, sťažnosť obv. D. Q. proti tomuto uzneseniu zo dňa 3.2.2012, uznesenie Okresnej prokuratúry Čadca zo dňa 14.2.2012, ktorou bola sťažnosť zamietnutá ako nie dôvodná, uznesenie Okresnej prokuratúry Čadca zo dňa 3.1.2013 ktoré nadobudlo právoplatnosť 12.1.2013, ktorý bola vec proti obv. D. Q. postúpená Obvodnému úradu, odboru všeobecnej vnútornej správy v Čadci, uznesenie generálneho prokurátora SR zo dňa 5.4.2013, ktorý napadnuté uznesenie Okresnej prokuratúry v Čadci z 3.1.2013 zrušil a prikázal prokurátorku OP Čadca, aby znovu konala a rozhodla, obžaloba Okresnej prokuratúry Pv 108/12-42 zo dňa 24.4.2013 na obv. D. Q., rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 1T/52/2013-333 zo dňa 19.12.2014 ktorým súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 2To/39/2015-379 zo dňa 15.7.2015, ktorým rozsudkom bol rozsudok Okresného súdu Čadca v časti výroku o náhrade škody zrušený, poškodený W. Č. bol odkázaný s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie, podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolanie poškodeného W. Č. zamietol ako podané neoprávnenou osobou, špecifikáciu trov trestného konania, doklady o zaplatení trov obhajoby žalobcom v rámci čiastočných úhrad - sumárne v sume 1983,- Eur, žiadosť adresovaná SR Generálnej prokuratúre o predbežné prerokovanie nároku zo dňa 21.1.2016, odpoveď Generálnej prokuratúry adresovaná právnemu zástupcovi žalobcu zo dňa 18.4.2016. V písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovanej právny zástupca žalobcu poukázal na ust. § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. podľa ktorého sa zodpovednosti nemožno zbaviť.

4. Žalovanej bola žaloba doručená 13.5.2016.

5. V písomnom vyjadrení k podanej žalobe doručenom súdu 20.5.2016 žalovaná uviedla, že žalobca označil za prvé nezákonné rozhodnutie, od ktorého odvodzuje svoj nárok na náhradu škody, uznesenie povereného príslušníka Obvodného oddelenia PZ v C. sp. zn. ČVS:ORP-1855/TU-CA-2011 zo dňa 25.01.2012 o vznesení obvinenia voči jeho osobe a to z dôvodu, že uvedené trestné konanie skončilo rozsudkom Okresného súdu v Čadci sp. zn. 1T/52/12013-333 zo dňa 19.12.2014, ktorým bol spod obžaloby oslobodený. Uviedla, že má za to, že neskoršie rozhodnutie o oslobodení obžalovaného spod obžaloby v žiadnom prípade nezakladá záver o tom, že uznesenie o vznesení obvinenia voči jeho osobe bolo nezákonné. Konštrukcia, ktorú uvádza žalobca, t. j. že uznesenie o vznesení obvinenia je nezákonné s poukazom na skutočnosť, že bol spod obžaloby oslobodený, nemá oporu v žiadnom ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z. Tento zákon v žiadnom ustanovení takúto konštrukciu neupravuje a nepriznáva jej status nezákonného rozhodnutia. Konštrukcia, predkladaná žalobcom je v rozpore so samotným znením zákona, nakoľko je zrejmé, že tento zákon vymedzuje striktné a jednoznačné aké rozhodnutie možno považovať za nezákonné. Nezákonným rozhodnutím je iba právoplatné rozhodnutie, ktoré bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. V právnom poriadku Slovenskej republiky neexistuje zákon, ktorý by za orgán príslušný na zmenu, resp. zrušenie rozhodnutia o vznesení obvinenia orgánu činného v trestnom konaní určoval súd. Súd teda v tomto prípade nemôže

byť príslušným orgánom na zrušenie rozhodnutia o vznesení obvinenia v zmysle § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., a už vôbec nie extenzívnym výkladom tohto zákona, ktorý je vzhľadom na znenie citovaného zákonného ustanovenia vylúčený je to iba právoplatné rozhodnutie, ktoré bolo zmenené alebo zrušené príslušným orgánom.

6. Extenzívny výklad je o to viac neprípustný, že zákon č. 514/2003 Z. z. stojí na prísnej absolútnej objektívnej zodpovednosti štátu za spôsobenú škodu, preto rozširovanie skutkových podstát, ktoré sú základom pre priznanie nároku na náhradu škody by bolo zásahom súdnej moci do tvorby práva, ktorá v právnom poriadku Slovenskej republiky nie je zverená súdom, ale zákonodarnej moci. Je vecou zákonodarcu, aby do znenia zákona č. 514/2003 Z. z. pojal právnu úpravu takejto konštrukcie nezákonného rozhodnutia a stanovil jej zákonný rámec. Ak tak zákonodarcu neurobil, nie je dôvod, aby činnosť zákonodarnej moci nahrádzala moc súdna, tzv. extenzívnym výkladom tohto zákona, ktorý predstavuje neprípustný zásah do výkonu právomocí orgánov činných v trestnom konaní.

Prípadné rozhodnutie súdu, ktoré by legitimizovalo takúto konštrukciu nezákonného rozhodnutia, by bolo v rozpore so všetkými zásadami trestného práva účinného na území Slovenskej republiky, pretože uznesenie o vznesení obvinenia nepredpokladá istotu, že skutok sa stal a že ho skutočne spáchal obvinený, ale vyjadruje istú mieru pravdepodobnosti o jeho spáchaní touto osobou. Uznesenie o vznesení obvinenia tak nie je nezákonným z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní trestného činu sa v neskorších štádiách trestného konania z rôznych dôvodov nepotvrdí (II. ÚS 163/2013). Kým pri vznesení obvinenia postačuje dôvodné podozrenie o spáchaní trestného činu určitou osobou, pri rozhodnutí o vine musí byť vina obžalovaného preukázaná bez akýchkoľvek pochybností. Orgány činné v trestnom konaní majú zákonnú povinnosť stíhať osobu, ktorá je dôvodne podozrivá zo spáchania trestného činu. Preto pri vznesení obvinenia je prípustná istá miera pochybnosti o spáchaní tohto skutku obvineným, pričom uvedené je predmetom ďalšieho vyšetrovania, ktoré predstavuje najvýznamnejšiu časť prípravného konania. Zákon predpokladá ako ďalšie štádium trestného konania konanie pred súdom, v ktorom ako jediný Ústavou SR a zákonom zmocnený orgán - súd rozhodne o vine, resp. nevine obvineného.

7. Súd po realizácii nevyhnutných úkonov vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom z vyjadrení zástupcov strán sporu ako i listinných dôkazov tvoriacich obsah spisového materiálu k veci sa viažucemu mal preukázaný nasledovný skutkový stav:

8. Právny zástupca žalobcu predniesol žalobu zhodne s písomným podaním doručeným. Podstatou celého problému je to, že žalobca bol obvinený zo spáchania trestného činu. Následne došlo k postúpeniu daného skutku ako priestupku, pričom generálny prokurátor prikázal, aby v danej veci bola podaná obžaloba, pričom výsledkom bolo to, že bol jeho klient oslobodený spod obžaloby podľa § 285 Trestného poriadku. V trestnom konaní došlo k nezákonnému dá sa povedať, že postupom mu vznikla škoda z titulu preukázateľne vzniknutých nákladov na obhajobu. Žalovanou je Slovenská republika, za ktorú koná Generálna prokuratúra. V danej veci poukázal iba na konkrétne ustanovenia zákona § 3 ods. 1 písm. a), § 3 ods. 2, ods. 5, § 6 ods. 1, ods. 2, § 15 ods. 1, § 4 ods. 1 písm. f) zák. č. 514/2003 Zb. z. Žalobca dodržal postup, predbežne prerokoval tento návrh s Generálnou prokuratúrou, pričom Generálna prokuratúra v danej veci odmietla plnenie. Poukázal i na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 14.10.2015 sp. zn. 8Cdo/289/2014, kde jednoznačne v rámci aplikačnej praxe je vysvetlené, kto zodpovedá v danom prípade a jednoznačne bolo ustálené, že ide o Generálnu prokuratúru. Všetky tieto výdavky, resp. náklady, ktoré boli špecifikované a ktoré tvoria predmet sporu, boli v tomto konaní rozpísané, čiže ide o sumu za jednotlivé právne úkony. Zároveň si uplatňuje žalobca aj zákonný úrok z omeškania vo výške 5 %.

9. Zástupkyňa žalovanej na pojednávaní uviedla, že sa pridrižiava písomného stanoviska doručeného súdu zo dňa 20.5.2016 v celom rozsahu. Poukázala na to, že predpokladom na priznanie takéhoto nároku je splnenie troch podmienok. V danej veci nie je splnená podmienka, a to preukázanie nezákonného rozhodnutia. Poukázala na rozhodnutie Ústavného súdu SR zo dňa 13.11.2013 č. IIÚS163/2013, ďalšie rozhodnutie zo dňa 7.12.2012 č. IÚS548/2012, z ktorého vyplýva, že uznesenie o vznesení obvinenia nemožno považovať za nezákonné iba z toho dôvodu, ak sa teda neskôr preukázalo, že došlo k jeho oslobodeniu.

10. Na pojednávaní bolo vykonané dokazovanie postupom podľa § 204 Civilného sporového poriadku oboznámením obsahu spisového materiálu vo veci 12C/103/2016 a súd oboznámil žalobu č.l. 1 až

4.č.l. 5 potvrdenie o zaplatení súdneho poplatku, č.l. 8 uznesenie o začatí trestného stíhania vydané Obvodným oddelením PZ SR C. č. ČVS: ORP-1855/TU-CA-2011 zo dňa 25.1.2012, č.l. 11 až 12 sťažnosť obvineného D. Q. proti uzneseniu o vznesení obvinenia, č.l. 13 až 14 uznesenie Okresnej prokuratúry Čadca sp. zn. Pv 108/12-5 zo dňa 14.2.2012, ktorým bola sťažnosť obvineného zamietnutá ako nedôvodná, č.l. 15 až 18 uznesenie Okresnej prokuratúry Čadca zo dňa 3.1.2013 sp. zn. Pv 108/12/5502-34, ktorým bola vec postúpená vo veci trestného stíhania D. Q. Obvodnému úradu, odboru všeobecnej vnútornej správy v Čadci pre prečin krádeže podľa §-u 212 ods. 2 písm. b) Trestného zákona vedeného na Obvodnom oddelení PZ SR C. pod sp. zn. ČVS: ORP-1855/TU-CA-2011, č.l. 19 až 21 uznesenie generálneho prokurátora SR XV/2PZ29/13-4 zo dňa 5. apríla 2013, ktorým generálny prokurátor rozhodol o zrušení napadnutého uznesenia a prokurátorke Okresnej prokuratúry Čadca prikázal, aby vo veci konala a znovu rozhodla, č.l. 22 kópia obžaloby zo dňa 24.4.2013 Okresnej prokuratúry Čadca sp. zn. Pv 108/12-42, č.l. 23 až 29 rozsudok Okresného súdu Čadca č. konania 1T/52/2013-333 zo dňa 19.12.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 15.7.2015, ktorým bol obžalovaný D. Q., nar. 6.8.1953, oslobodený spod obžaloby podanej Okresnou prokuratúrou v Čadci pod sp. zn. Pv 108/12-42, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný trestne stíhaný, č.l. 30 až 35 rozsudok Krajského súdu Žilina č. konania 2To/39/2015-379 zo dňa 15.7.2015, ktorým súd zrušil rozsudok v časti vo výroku o náhrade škody a odvolanie poškodeného zamietol ako podané neoprávnenou osobou podľa §-u 322 ods. 3 Trestného poriadku pri nezmenenom výroku o oslobodený obžalovaného D. Q., č.l. 36 až 37 prehľad špecifikácie a úkonov právnej služby a hotových výdavkov pri obhajobe obvineného D. Q. vypracované JUDr. Milanom Vysockým, advokátom, č.l. 38 príjmové pokladničné doklady o hradení platieb 300,- Eur, 500,- Eur, 200,- Eur, č.l. 39 faktúra č. 89/2012 vystavená JUDr. Milanom Vysockým pre D. Q. na sumu 200,- Eur, č.l. 40 faktúra č. 67/2012 vystavená JUDr. Milanom Vysockým pre D. Q. na sumu 500,- Eur, č.l. 41 faktúra č. 17/2012 vystavená dodávateľom JUDr. Milanom Vysockým pre D. Q. na sumu 300,- Eur, č.l.42 príjmové pokladničné doklady vystavené JUDr. Milanom Vysockým a to na sumu 300,- Eur, 400,- Eur, 65,51 Eur, ktoré finančné prostriedky boli prijaté od D. Q., č.l. 43 faktúra č. 121/2014 vystavená JUDr. Milanom Vysockým pre D. Q. na sumu 65,51 Eur, č.l. 44 faktúra č. 130/2013 vystavená JUDr. Milanom Vysockým pre D. Q. na sumu 400,- Eur, č.l. 45 faktúra č. 4/2013 vystavená JUDr. Milanom Vysockým pre D. Q. na sumu 300,- Eur, č.l. 46 príjmové pokladničné doklady, ktoré preukazujú platby od D. Q. na sumu 82,99 Eur a sumu 134,50 Eur, ktoré boli uhradené v prospech JUDr. Milana Vysockého, č.l. 47 faktúra č. 98/2015 vystavená D. Q. na sumu 134,50 Eur, č.l. 48 faktúra č. 138/2014 vystavená na sumu 82,99 Eur D. Q. pre JUDr. Milana Vysockého, č.l. 49 až 51 žiadosť adresovaná od D. Q. prostredníctvom právneho zástupcu na Generálnu prokuratúru o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, žiadosť je zo dňa 21.1.2016, č.l. 52 až 53 odpoveď z Generálnej prokuratúry SR zo dňa 18.4.2016 adresovaná Advokátskej kancelárii JUDr. Milan Vysocký, advokát, v ktorom Generálna prokuratúra uvádza, že nárok na náhradu škody nebude Generálnou prokuratúrou SR uspokojený, podanie bolo doručené podľa prezenčnej pečiatky JUDr. Milanovi Vysockému 25.4.2016, č.l. 60 vyjadrenie, oznámenie právneho zástupcu žalobcu, č.l. 61 až 64 vyjadrenie Generálnej prokuratúry SR k predmetnému sporu, č.l. 65 vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného, spis Okresného súdu Čadca sp. zn. 1T/52/2013, z ktorého boli oboznámené aj konkrétne rozhodnutia, najmä obžaloba, uznesenie o vznesení obvinenia ako aj rozhodnutie prokuratúry o zamietnutí sťažnosti proti predmetnému uzneseniu.

11. Na daný súdny spor súd aplikoval tieto zákonné ustanovenia:

12. Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2012

(1) Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

(2) Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1, ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2012

(1) Vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu

- a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

1. škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak,

2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci, 1)

3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu, 2)

b) Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ alebo poverený orgán Policajného zboru, 3)

c) Ministerstvo financií Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ colnej správy alebo poverený colný orgán,

d) ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak škoda vznikla pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy a aj keď ide o škodu, ktorá vznikla pri výkone štátnej správy, ktorá bola prenesená na územnú samosprávu podľa osobitného predpisu,

e) ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak v dôsledku nesprávneho prebratia smernice Európskej únie alebo ak v dôsledku nedodržania lehoty určenej na jej prebratie vznikla škoda pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy,

f) Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu 4) v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní,

g) Najvyšší kontrolný úrad Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ním vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jeho nesprávnym úradným postupom,

h) Národná banka Slovenska, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

i) verejnoprávna inštitúcia, záujmová samospráva alebo právnická osoba, ktorej zákon zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

j) Národná rada Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

k) Súdna rada Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

l) orgán príslušný podľa písmen a) až j), u ktorého bola podaná žiadosť na predbežné prerokovanie nároku (§ 15), ak ku škode došlo v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci; ak žiadosť bola podaná na viacerých príslušných orgánoch, ten orgán, ktorý vo veci začal konať ako prvý.

(3) Ak bol nárok na náhradu škody uplatnený na orgáne, ktorý nie je príslušný vo veci konať podľa odsekov 1 a 2, je tento orgán povinný bezodkladne postúpiť žiadosť (§ 15) príslušnému orgánu a upovedomiť o tom žiadateľa. Účinky uplatnenia nároku zostávajú zachované.

Podľa § 16 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 18 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškania s plnením peňažného dlhu má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný

platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ v znení neskorších zmien a doplnkov výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

13. Na základe vykonaného dokazovania súd mal preukázať všetky skutočnosti uvádzané žalobcom a to, že uznesením Obvodného oddelenia PZ Turzovka pod ČVS: ORP-1855/TU-CA-CA-12011 zo dňa 25.1.2012 bolo začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie D. Q. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. b) Tr. zákona (č.l. 8 spisu). Voči uzneseniu o vznesení obvinenia podal žalobca (v trestnom konaní obvinený) sťažnosť prostredníctvom právneho zástupcu (č.l. 11 spisu). Uvedená sťažnosť bola uznesením Okresnej prokuratúry č. Pv 108/12-5 zo dňa 14.2.2012 zamietnutá ako nie dôvodná (č.l. 13 spisu). Po tom, čo zo strany prokurátorky Okresnej prokuratúry bola táto trestná vec postúpená na prejednanie Obvodnému úradu Čadca ako priestupok, Generálny prokurátor SR vydal uznesenie, ktorým uložil prokurátorky v Čadci, aby vo veci opäť konala a mal zato, že konaním prokurátorky v Čadci došlo k porušeniu zákona v prospech obvineného D. Q. (č.l. 19 spisu). Dňa 24.4.2013 preto podala prokurátorka Okresnej prokuratúry Čadca pod sp. zn. Pv 108/12-42 obžalobu na obvineného D. Q. (č.l. 22 spisu). Podaním obžaloby skončilo prípravné konanie a následne Okresný súd Čadca, ktorý vec zaevidoval pod sp. zn. 1T/52/2013 vo veci po vykonanom dokazovaní dňa 19.12.2014 vyhlásil rozsudok č. k. 1T/52/2013-333, ktorým obžalovaného D. Q. postupom podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodil spod obžaloby Pv 108/12-42 zo dňa 24.4.2013, lebo nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný. Voči uvedenému rozsudku podal prokurátor odvolanie. Vo veci rozhodoval Krajský súd Žilina uznesením č. 2To/39/2015-379 zo dňa 15.7.2015 zrušil rozsudok len v časti výroku o náhrade škody pri nezmenenom výroku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby. právny zástupca vyúčtoval obv. Q. trovy obhajoby za zastupovanie v trestnom konaní v celkovej sume 1993,36 Eur. Z príjmových pokladničných dokladov a faktúr č.l. 38-48 mal súd preukázať, že žalobca uhradil právnomu zástupcovi odmenu za právne služby v sume 1983,- Eur (aj napriek vyúčtovaniu v celkovej sume 1993,36 Eur).

14. Podľa špecifikácie úkonov právnej služby (č.l. 36 a 37 spisu) boli v prospech žalobcu vykonané úkony dňa 2.2.2012 - prevzatie a príprava obhajoby 71,21 Eur (odmena + režijný paušál), dňa 3.2.2012 - sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia 71,21 Eur (odmena + režijný paušál), 02.04.2012 účasť na výsluchu obv. D. Q. a svedka V. Q.Y. na 00 PZ , C. - 2 úkony (§ 12 ods.3 písm. a, § 14 ods.1 písm. c, § 16 ods.3 vyhlášky) i (2 x 63,58) Eur + 7,63 Eur režijný paušál = 134,79 Eur, náhrada za stratu času (§ 17 ods. I vyhlášky) za 2 polhodiny (Č. C. a späť) = 2 x 12,71 Eur = 25,42 Eur, 26.6.2012 účasť na výsluchu svedka V. H. M. S., Česká republika 63,58 Eur + 7,63 Eur režijný paušál = 71,21 Eur, Náhrada za stratu času za 6 polhodín (Čadca -S. a späť) = 6 x 12,71 Eur = 76,26 Eur, 28.06.2012 = účasť na výsluchu svedka W. Č. a V. X. na OO PZ 63,58 Eur + 7,63 Eur režijný paušál = 71,21 Eur, náhrada za stratu času za 2 polhodiny (Č. -C. a späť) = 2 x 12,71 Eur = 25,42 Eur, 09.07.2012 účasť na výsluchu svedka poškodeného W. Č. M. S.E., Česká republika 2 úkony (2 x 63,58 Eur) + 7,63 Eur režijný paušál = 134,79 Eur + náhrada za stratu času za 6 polhodín (Č. S. a späť) = 6 x 12,71 Eur = 76,26 Eur, 19.09.2012 účasť na výsluchu svedka V. M. M. M., Česká republika 63,58 Eur + 7,63 Eur režijný paušál = 71,21 Eur, náhrada za stratu času za 6 polhodín (Č. S. a späť) = 6 x 12,71 Eur = 76,26 Eur, 27.09.2012 účasť na výsluchu svedka K. V. M. S.-V., Česká 63,58 Eur + 7,63 Eur režijný paušál = 71,21 Eur, náhrada za stratu času za 6 polhodín (Č.P. - S. a späť) = 6 x 12,71 Eur = 76,26 Eur, 06.12.2012 účasť na preštudovaní vyšetrovacieho spisu po skončení skráteného vyšetrovania na 00 PZ C. 63,58 Eur + 7,63 Eur režijný paušál = 71,21 Eur náhrada za stratu času za 2 polhodiny (Č. - C. a späť) = 2 x 12,71 Eur = 25,42 Eur 03.12.2013 _ písomné podanie na súd vyjadrenie k obžalobe, návrhy na vykonanie dôkazov na hlavnom 57,95 Eur + 7,81 Eur režijný paušál = 65,76 Eur, 6.12.2013 - časť na hlavnom pojednávaní, odročené bez prejednaní veci 22,30 Eur, 24.1.2014 - účasť na hlavnom pojednávaní - odročené bez prejednaní veci 27,03 Eur, 17.9.2014 - účasť na hlavnom pojednávaní na Okresnom súde Čadca 60,11 Eur + 8,04 Eur režijný paušál = 68,15 Eur, 13.11.2014 - účasť na hlavnom pojednávaní na Okresnom súde Čadca 60,11 Eur + 8,04 Eur režijný paušál = 68,15 Eur, 19.12.2014 - účasť na hlavnom pojednávaní na Okresnom súde Čadca 60,11 Eur + 8,04 Eur režijný paušál = 68,15 Eur, 29.04.2015 písomné podanie na súd vyjadrenia k odvolaniam poškodeného a prokurátorky 61,75 Eur + 8,39 Eur režijný paušál = 70,14 Eur, 15.07.2015 účasť na verejnom zasadnutí odvolacom pojednávaní na Krajskom súde Žilina 61,75

Eur + 8,39 Eur režijný paušál = 70,14 Eur, náhrada za stratu času za 3 polhodiny (Čadca - Žilina a späť) = 4 x 13,98 Eur = 55,92 Eur; celkom v sume 1661,13 Eur + DPH 20% v sume 332,23 Eur.

15. Po vyhodnotení dôkazov jednotlivo a ich vzájomnej súvislosti dospel súd k záveru, že žaloba je dôvodná. V súlade s ustálenou súdnou praxou štát zodpovedá za škodu spôsobenú uznesením o vznesení obvinenia, ktoré trestné konania sa v konečnom dôsledku skončilo zastavením alebo oslobodením spod obžaloby. V tomto súdnom spore súd s prihliadnutím k vyššie uvedeným dôkazom mal bezpochyby preukázané, že medzi stranami sporu vznikol zodpovednostný vzťah podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. pričom v spojení s ustálenou judikatúrou NS SR (uznesenie NS SR 4M Cdo 15/2009, 3 Cdo 194/2010) totiž stanovuje, že ten, voči komu bolo vznesené obvinenie a podaná obžaloba a bol oslobodený spod obžaloby, má právo na náhradu škody. Ide o špecifický prípad zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú začatím a vedením trestného stíhania, pri ktorom sa v konaní o náhrade škody nevyžaduje rozhodnutie o nezákonnosti trestného stíhania, ale postačuje právoplatné rozhodnutie o zastavení trestného stíhania alebo právoplatný oslobodzujúci rozsudok z dôvodov podľa § 285 písm. a), b) alebo c) Trestného poriadku. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobcovi vznikli súvislosti s trestným konaním trovy z titulu právneho zastúpenia, nakoľko si v trestnom konaní zvolil obhajcu a obhajca mu po skončení obhajoby vyúčtoval konkrétne úkony právnej pomoci ako i konkrétnymi faktúrami čiastkové zálohy, ktoré boli zúčtované na celkové vyúčtovanie. Táto skutočnosť nebola zo strany žalovanej namietaná nielen čo do výšky ani do rozsahu vykonaných úkonov pre obvineného t.j. v tomto spore žalobcu a preto ju súd považoval v celom rozsahu za nespornú majúc za to, že žalobcovi reálne vznikli náklady v sume 1983,- Eur, ktoré za svoju obhajobu v trestnom konaní vedenom pred Okresným súdom Čadca pod sp. zn. 1T/52/2013 vynaložil a tieto boli vyšpecifikované náležitým spôsobom.

16. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalobca podal žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na Generálnu prokuratúru SR. Generálna prokuratúra nenamietala svoju nepríslušnosť a nepostúpila vec inému orgánu podľa § 4 ods. 3 a § 15 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. a vyhodnotila žiadosť ako vecne nedôvodnú. Generálna prokuratúra tak prijala postavenie zástupcu SR pri predbežnom prerokovaní nároku žalobcu a tým aj v tomto konaní. V zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. sa môže poškodený priamo na základe tohto zákona domáhať náhrady vzniknutej majetkovej škody, ktorá v zmysle § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie ako aj v konaní, v ktorom bolo trestné stíhanie zastavené. Spornou skutočnosťou, ktorú namietala žalovaná bol predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu. Na rozdiel od iných typov zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, v tomto prípade pre vznik zodpovednosti sa výslovne nevyžaduje konštatovanie nezákonnosti predmetného rozhodnutia. Postačuje, že táto osoba bola neskôr oslobodená spod obžaloby, čo bolo v prípade žalobcu aj naplnené. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonosti) rozhodnutia je neskorší výsledok trestného konania. Rovnako sa súd nestotožnil s tvrdeniami žalovanej o absencii príčinnej súvislosti. Podmienka existencia príčinnej súvislosti síce nie je v zákone výslovne uvedená, vyplýva však z povahy a obsahu každého zodpovednostného vzťahu. Čo sa týka príčinnej súvislosti medzi uznesením o vznesení obvinenia a žalobcom tvrdným vznikom škody, súd dospel k záveru, že takáto príčinná súvislosť existuje. Pokiaľ by totiž nebolo vydané uznesenie, ktorým bolo vznesené obvinenie, nebolo by došlo na strane žalobcu k ďalším následkom, t.j. žalobcovi by predovšetkým neboli vznikli náklady na právne zastupovanie (obhajobu) v trestnom konaní. Tento predpoklad vzniku nároku na náhradu škody bol preto podľa názoru súdu naplnený. Navyše súd poukazuje v tomto smere na tú skutočnosť, že konanie voči žalobcovi v trestnom konaní obvinenému bolo postúpené uznesením prokurátorky zo dňa 3.1.2013 Obvodnému úradu Čadca práve z dôvodu, že skutok nevykazuje znaky prečinu krádeže a ani prečinu ublíženia na zdraví, ale vykazuje znaky priestupku. V danom prípade Generálny prokurátor SR uznesením prikázal, aby vo veci prokurátorka Okresnej prokuratúry konala a rozhodla majúc za to, že bol porušený zákon v prospech samotného obvineného. Tu je na mieste uviesť, že na jednej strane je povinnosťou stíhať trestnú činnosť, avšak ak sa ukáže, že ide o mylné konanie nie je možné zbaviť zodpovednosti orgány, ktoré sa tohto konania dopustili a zasiahli do práv. Súd preto s prihliadnutím na preukázaný skutkový stav žalobe čo do zaplataenia preukázateľne vzniknutých trov obhajoby v sume 1983,- Eur vyhovel ako plne dôvodnému nezistiac tak žiadne dôvody, ktoré by tomuto postupu bránili.

17. Súd priznal žalobcovi z vyššie uvedenej náhrady škody aj úrok z omeškania. V danom prípade sa štát dostal do omeškania nasledujúcim dňom od doručenia negatívnej odpovede právneho zástupcovi

žalobcu, ktorý dátum ustálil žalobca v podanej žalobe. Súd v tomto smere zastáva ten názor, že omeškanie nastalo týmto dňom, nakoľko od tohto dňa si mohol žalobca uplatňovať svoj nárok súdnou cestou, pričom negatívnym stanoviskom zo strany žalovanej bolo jednoznačne preukázané, že plniť v prospech žalobcu nebude a teda dostala sa do omeškania, čo má za následok hradiť zákonný úrok z omeškania, ktorý súd priznal podľa § 121 ods. 3, § 517 ods. 1, 2 Obč. zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., pričom súd priznal žalobcovi úrok z omeškania počnúc dňom 26.4.2016, nasledujúci deň od doručenia negatívnej odpovede žalovaného právneho zástupcovi žalobcu (25.4.2015) do zaplatenia. Lehotu na zaplatenie súd nestanovil obligatórne 3 dni, ale na zaplatenie uložil lehotu 30 dní v súlade so žiadosťou zástupkyne žalovanej, čím nie sú v žiadnom smere dotknuté práva žalobcu.

18. Podľa § 262 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP)
(1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.
(2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP

(1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.
(2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

19. O nároku na náhradu trov rozhodol súd postupom podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi ako plne úspešnému v tomto súdnom spore priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (100%). O konkrétnej výške rozhodne samostatným uznesením poverený súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Čadca písomne v dvoch vyhotoveniach.

(§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 C.s.p.).

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, uvedie sa, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z. z.).